

EL CINGLE

PERIÒDIC MENSUAL

PUBLICAT PEL "CENTRE EXCURSIONISTA DE GRANOLLERS"

Hostatge social: Sant Roch, 3, 1.er **PREU: 10 CÉNTS.** Redacció i Administració: Palma, 1

Sotscripció trimestral: 0'30 ptes.

La poesia de l'excursionisme

En l'excursionisme deuen considerar-s'hi dugues parts: la física i la moral. Deixant per a un altre día la part física, parlem un xic de la moral.

Al veure les muntanyes i a l'ovirar la magestàtica Naturallesa des d'un dels séus cims, ens sentim engrandits per un sentiment pur, d'amor verge que'ns extasía contemplant la calma sobirana, la solitud mística d'un reconet de terra cobert de gales.

Sentim, en el fons de la nostra ànima, una sensació nova que'ns endogala, embadalint-nos en una muda contemplació de tantes belleses ajuntades. Es la visió de la sublimitat que'ns fa romandre quiets, sens gosar respirar i deixant volar la fantasio-sa pensa que cerca conceptes per a explicar-se a ella mateixa les belleses que'ls ulls van descobrint.

Es l'efecte produït per les excelsituts formoses de la terra, cobricelades per l'immensitat d'un cel blau.

Es la fibra del sentiment que's desperta, vibrant, impresionada per les belleses naturals que enronden nostre ésser, i no hi hà ànima que no's corpreni i agermani altres amors al que sent en aquell moment.

Això és la poesia de l'excursionisme. Aquesta és la sensa-

ció que sentim quan, des d'un cim de nostra terra catalana, esguardem un bon bocí de la pàtria volguda i allavors ens sembla mentida que devant de la sublim quietut de les muntanyes, hi hagin éssers tant baixos o tant inconscients que fassin bramular el canó per a matar a altres éssers tant inconscients com ells, guiats per un fratricida desig de mort i destrucció.

ELANOSA

CARNESTOLTES

Venen festes. El jovent se prepara a rebre-les, enjoiat i rialler el semblant.

També nosaltres sentim joia. També nosaltres preparem els trajos i tenim ganes de fer broma. L'alegría enriola la nostra cara i ens preparem a donar el Déu-vos-guard a aquestes festes de Carnestoltes. I és que som joves i sentim tota l'alegría de la nostra juvenesa. Deixem per aquests dies l'excelsa Natura i ens quedem a ciutat, a viure i a gosar dels plaers i disbauxes que'ns brinda'l món amb ses fal·leres. Estimem a la vida i no reneguem dels séus temps.

Perdoneu-nos aquestes dèries; perdoneu-nos-les perquè som joves i sentim la sang ardorosa de la joventut que'ns demana alegría.

L'alegría del viure! L'afany de saber i d'admirar, ens fa restar a ciutat, perquè no volem sentir misticisme i així com ens embadalim devant la verge i mare Naturalesa, sentim també ganes de festes un cop a l'any.

Per çò ens enjoiem i per çò ens preparem a saludar les vinentes festes amb l'alegría al semblant i amb les il·lusions al cor.

SILEX

Arronçament d'espatlles

La falta de manifestacions de cultura en nostre poble sembla ja llei natural del mateix.

Un caràcter excèptic aclapara als esperits joves i la joventut jeu adormida.

S'han provat moltes obres de cultura. S'han creat agrupacions culturals; s'han fet tots els possibles per a infiltrar en els nostres joves una dossi d'espíritua-

litat, fent li sentir ansies nobles. Tot ha restat com abans. Totes les iniciatives han fracassat i avui, com sempre, ens sentim pessimistes respecte'l pervindre de Granollers

Una obra regeneradora que podria donar fruits és l'sport. La cultura física, enfortidora de naturaleses febles, paralelamente sanitosa per a l'ànima, podria posar-nos en el verdader camí del deixondiment.

Nosaltres voldríem que tota la joventut de Granollers sentís un deport i s'allunyés dels vicis i cràpules on cauen per la falta d'un ideal. Voldríem que'ls joves granollerins tinguessin desig d'enfortir-se i de criar-se sans, practicant un sport sempre sanitos.

Que tresqués per les muntanyes; que fes l'exercici recomanable per al cos; que jugués a futbol, a la boxa, a qualsevol altre joc que l'allunyés del *set i mig* i del *catxo* que tant esplai troba sempre en nostra vila.

Voldríem que'ls joves granollerins tinguessin més joventut, fugint de les xavacaneries i vicis que s'han apoderat d'ells, fent-los ésser incults, sense idealitats, ni ansies, ni altres fal·leres que les de portar un vestit maco o saber l'últim xisto de moda.

MUEC

XACOLATA BONASORT

De venda en totes les
botigues de Queviures
i Confiteries

¡Pobre vellet!

Fa tres dies que no'l veig i ja l'enyoro. Enyoro el séu míser posat, allargant la mà que aguantava un platet de metall, demanant almoïna. Enyoro la seva cara trista, d'ulls inexpressius, que pot-ser fa anys veïen i are és sempre nit per a ells; les seves blanques barbes; el séu nas morat i la feixuga expressió del séu semblant. que feia por i tristor a l'hora.

Arredogat en el dintell d'un portal de casa humida, semblava l'estatua dolorosa de la caritat; simbolitzava totes les miseries humanes.

Cada día'l veia, immòbil, amb el braç com petrificat, demanant almoïna. Semblava un cos sense ànima que'l fred havia gelat en aquell portalet trist i miserable, embolicat amb una capa estripada, de tants anys com forats i tanta miseria com poca roba.

Al passar pel séu devant, un núvol enfosquia la meva ànima jove i un sentiment de misericòrdia movia la meva mà, allargant-li una moneda de coure que ell me pagava amb un trist somriure, escapat per entre'ls séus llabis descolorits, que's movien momentaniament, pronunciant no sé quines paraules de remerciament.

L'última vegada que vaig veure'l, me semblà més trist el séu somriure i més feixuga l'expressió del séu semblant; però no vaig fer-ne cas. Vaig creure que'l fred amoratava la seva cara, fent-la més trista, glaçant-li les poques carns i emblanquant més les seves barbes.

A l'endemà, ja no'l vaig veure. El portal era tot solitari, desaparescuda aquella imatge que enquadrava. M'entristí de debò aquella desaparició. Pot-ser la mort li havia fet l'última caritat a aquell vellet. Pot-ser els séus parpres havien sigut closos eternament per la mà igualitaria de la suprema justícia que acaba amb totes les miseries i amb totes les il·lusions...

Pot-ser aquell vellet, en l'hivern de la seva vida — vida de desenganys i miseries— havia trobat la caritativa mà que endolcís els séus tristos pensaments i les seves penes de fam i fred, sofertes en una solitud horrorosa...

Jo, ja no l'he vist més. Quan passo per davant d'aquell portal, el meu pensament forja l'imatge d'aquell pobre home i sento ganes de plorar la seva suposada mort.

Devia morir sense cap consol, sense ningú a qui explicar les seves penes, en la mateixa solitud en que vivia. Fins quan devia veure la mort que se l'emportava, devia fer-li aquell mateix somriure que'm feia a mí, sense veure'm, quan sentia caure en el platet una moneda carinyosa...

S.

DE LES PETITES BELLESES GRANOLLERINES

IV

LA PORXADA

Airosa, superba, solitària com una grossa barraca en mig d'un desert, s'alça, altiva, la nostra Porxada; seriosa com una vella; amb la serietat del passat, de les coses corcades; amb l'altivesa d'una reina orgullosa.

Fa molts anys que'ls nostres avis la bastiren per a resguardar als mercaders de la rica Granularia (el graner del Vallès) de les inclemències del temps, aixoplugant-los en dies de tempesta.

Era la llotja dels comerciants. Allí's feia tot el comerç, tota la vida de la nostra vila. Quants milers i milers d'unces s'hi han remenat d'aquelles teules molçoses i humides!...

En el sagrari de la seva ànima, hi guarda secrets i històries; dies d'alegria i jornades de dol. I tot ho guarda per a ella.

Cada pedra, té quelcom per a dir; cada una d'elles té la seva història; totes podrien contar-nos les seves penes i els seus goigs. Sota la capa greixosa, fosca, que'l temps li ha posat, cada pedra té una ànima neta, un niu de records, una font de coneixements que's calla.

La nostra Porxada és vistosa, severa i elegant. Agermana la serietat a una bondat indefinible, que's traspua per entre les seves escletxes de pedra a pedra, que s'escorra per entre les mates de molça i herbes que cobreixen sa teulada.

Tot-hom la respecta i el seu posat imponent cau damunt dels esperits granollerins, donant una nota de color a la nostra vila.

La nostra Porxada, és bella.

Té la puresa de línies i guarda la mateixa joventut que quan els nostres avis l'aixecaren.

La nostra Porxada, riu; però riu d'una manera tant carinyosa i afable, que subjuga amb el seu posat amorós.

N'estem orgullosos d'ella. Airosa, superba, solitària com una grossa barraca en mig d'un desert, s'alça la Porxada en la nostra Plaça Gran...

STILUS

PLANA SPORTIVA

Ciclisme

Pels elements que, d'ensà de la mort del «Centre de Sports», van escampats per nostra vila, fa temps que s'acaricia'l projecte de constituir-se en societat.

Sembla, doncs, que prompte tornarem a tenir un potent «Club Ciclista», que avui tant se troba a faltar.

— També s'està arreglant, a l'altra banda de la riera, una pista destinada al ciclisme. Els treballs s'efectüen per compte d'un conegut industrial d'aquesta vila que explota'l negoci velocipèdic.

— Se diu que'l jove ciclista d'aquesta població, en Pere Juncà, invita córrer un *match* fins a 100 kilòmetres a tots els corredors locals, en particular al que va guanyar el Campionat de 1916.

Pedestrisme

Ens enterem, pels diaris de ciutat, que l'equip presentat pel «F. C. Barcelona» en el Campionat d'Espanya, obtingué la victòria, quedant el campionat de pedestrisme per a nostra aimada Catalunya. Formaven l'equip vencedor en Prat, l'Erra, en García, en Calvet i en Pons.

Foot-ball

Els obrers components de la societat choral «La Violeta Catalana», han organitzat una secció d'aficionats al deport de la còssa, disposant de l'ample camp on abans hi va haver la Velopista-Piguillem.

— Durant el passat mes, la simpàtica agrupació sportiva «Granollers S. C.» ha efectuat els següents partits de foot-ball, els quals ha comptat per altres tanques victories:

1.er de gener: Club «Atlètic» (segón), de Sabadell i «Granollers (primer).

El «Granollers» derrotà a l'«Atlètic» per quatre *goals* a un. Els vençuts devien marxar amb la cúa entre cames i el cap baix.

Dia 21: Primers equips «Canigó A. D.» i «Granollers».

Altre victòria pels nostres braus; car quedaren tres a zero. Hem de fer constar que'l «Canigó» és de segona lliga. Així's va presentar al Campionat de l'any passat.

Dia 28: Excursió a Rubí; jugant l'equip d'aital població amb el nostre primer. El partit va resultar un empat a zero.

Formen el primer *team* els valents i constants deportistes, els joves senyors Rión, Màs (R.), Martí (P.), Gendra, Màs (S.), Barnet, Blanxart, Martí (J.) i (C.).

Toledo i Garrell; i el segón, els joves Ventura, Xicota, Meri, Guardia, Roda, Blay, Torruella, Collell, Xirau, Gendra i Ballada.

— Sabem que per a la vinent Quaresma se preparen interessants partits, alguns d'ells amb equips de primera lliga de Barcelona.

DE CASA NOSTRA

Butlletins rebuts durant el mes passat: Del «Centre Excursionista Barcelonès», «Centre Excursionista de la Comarca de Bages», «Associació Excursionista Avant», «Prætorium» (del «Grop Sport» d'Hostalric), el de la Secció d'Excursions de l'«Ateneu Enciclopèdic Popular», de Barcelona i «La Veu del Círcol», de Mataró.

El «Centro Republicano Radical» d'aquesta vila, ens ha fet ofrena d'unes valioses guies i itineraris de Catalunya, degudes a la mà del conegut escriptor de altres llibres d'excursionisme, l'Artur Ossonà.

Agraim de debò'l present rebut, tot fent vots per a que tingui forces imitadors el desprendiment de dita societat política.

Programa de les excursions a realitzar durant aquest mes:

Dia 4: Visita a la Central de l'Energia Elèctrica d'aquesta vila.

Dia 11: D'Arenys a Hostalric, per Collsacreu, travessant les regions superiors del Montnegre.

Dia 18: De la Conreria als turons de Galceràn i de Castellruf, baixant per Martorelles a Mollet.

Dia 25: De La Roca a Mataró; passant per Sant Bartomeu, Orrius, Quatre Camins, Castell de Burriac, Argentona i Mataró.

Tornem a fer avinent als senyors socis que vulguin assistir a les excursions, passin a inscriure's a la secretaria del Centre. L'inscripció serà tancada dos dies abans de l'assenyalat per a la realització de cada una d'elles.

Degut al retràs amb que surt aquest número, retràs al qual és agena la nostra voluntat, ens és possible donar compte de l'excursió improvisada'l dia 1 del corrent, als turons de Céllecs, per a gaudir del bell espectacle que ofería'l paisatge per haver-hi caigut una forta nevada la nit abans.

Llamentem no haver pogut impressionar cap placa, degut a un sensible accident que va ocórrer al nostre company fotògraf.

DES DELS CIMS

*Aquí, tant a prop del Cel,
A ple sol...*

Ja hem arribat a dalt. Quina grandesa
s'ovira des dels cims!
El pit pren força, l'esperit s'enlaira
i arriba a l'infinit!
Des d'aquí, tot és gran, hermós, magnífic,
i a l'hora canta i riu!

Guaiteu, companys, guaiteu, tot quant la vista
aplega ací i allí,
i allà d'allà, ben lluny, les marevelles
que's veuen a desdíl...

El cel, tant blau, l'immensitat que'ns volta;
la quietut sublim;
l'aire agradós, que a pler ens acarona;
aquest sol, que és tant viu;
catifes de verdor, que arreu s'extenen;
cascades, fonts i rius;
i valls, i serres, i hermoses fondalades,
a on tot hi somriu;
i boscos verges, que l'oreig hi entona
una cançó gentil;
i pobles, com remats que pasturegen...
guaiteu, tot, que és bonic!

Que és bell, el món, mirat des de l'altura!
Això és el paradís!
Aquí, tant prop del cel, del sol, dels àngels;
tant lluny del món que viu
la vida de miseries i d'engunies,
quin goig el que sentim!
El cor s'eixampla, l'esperit s'enlaira,
volant a l'infinit;
per a admirar de Déu tanta bellesa
com des d'aquí fruïm!

E. G.